

Всждѣ ще ружа да никне и вѣчна пролѣтъ красна
Ще се ухили на скръбний! Ахъ, часъ пѣленъ с' надѣжди!

Слушамъ азъ с' тржбата Ангелъ по въздухътъ да пѣе:

„Напрѣдъ, народе, напрѣдъ ти; развържи духъ убитий . . .
„Напрѣдъ, народе, напрѣдъ ти — знаме некъ се развѣе
„Не за мечъ, за кръвъ, за бури, нъ за миръ, дни честити“!

Това е блаженный Ангелъ на тасъ нова година,
Къмъ трудъ, наука, напрѣдкъъ привиква насъ тржбата;
Тогасъ ще да се обърне — лѣсетъ в' райска градина,
Тогасъ не ще има вѣчеръ, а ще грѣе зарата.

Амбровия благовонна ще се смѣе в' полята;
С' лира поетъ ще възпѣва епоха, ахъ, честита.
Тогасъ напраздно ще сѣка Змей с' отрова проклята,
Тогазъ ще слѣзне небесна връхъ смъртнитѣ защита!

Нека въздигнемъ вси погледъ, подобенъ на орела,
Нека вси ржка съсъ ржка: „напрѣдъ, младежи, напрѣдъ ни“!
Нека исчезне прѣдъ наве тазъ земя остарѣла,
Некъ се засмѣятъ посърналитѣ лица напрѣдни!

Сл. Кесяковъ.